

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1Nt/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010275
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3719010275.3

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Kovačínovej a prísediacich Mgr. Miroslavy Mistolerovej a Mgr. Anny Haviarovej, v trestnej veci odsúdeného V. I., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd **z a m i e t a** návrh odsúdeného menom V. I.V., J.. XX.XX.XXXX I. E., Y. G. S. Ž., okres Žilina, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Martin - Sučany, o povolenie obnovy konania, sp. zn. 1T/46/2016, Okresného súdu Považská Bystrica, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.12.2016, č.k. 1T/46/2016-507 právoplatným 19.12.2016 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5.5.2017, č.k. 1T/46/2016-521 právoplatným 23.5.2017 bol V. I. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. e/ Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 59 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený podal návrh na obnovu vyššie uvedeného konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica, ktorý odôvodnil tým, že dňom 1.8.2019 vstúpil do platnosti novelizovaný trestný zákon, a to konkrétne § 212. Poukázal na to, že pod sp. zn. 1T/46/2016 bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 5 Tr. zák. V praxi orgánov činných v trestnom konaní boli v minulosti identifikované nejasnosti s právnou kvalifikáciou krádeže vlámaním, pri ktorej je spôsobená škoda malá. Takýto skutok bolo možné v závislosti od výkladu kvalifikovať ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) alebo zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) za použitia § 138 písm. e), ktorým je definovaný osobitný kvalifikačný pojem - závažnejší spôsob konania, v danom prípade vlámaním. Obidve kvalifikácie sa líšia predovšetkým v trestnej sadzbe, ktorá je pri druhej alternatíve podstatne prísnejšia (zločin) ako pri prvej (prečin). Líšia sa však aj vecnou príslušnosťou a režimom prípravného konania (vyšetrovanie verzus skrátené vyšetrovanie). Výkladové stanoviská, ku ktorým sa už podujali rôzne autority, boli protichodné. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod č. 116 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov 6/2012, by sa malo konanie páchatel'a, ktorým si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, pričom čin spácha vlámaním a spôsobí ním škodu malú, kvalifikovať ako zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b). Podľa predkladateľa nezodpovedá táto prax požiadavke primeranosti trestu z hľadiska jeho výmery, čo je dôvodom predmetné ustanovenie novelizovať navrhovaným spôsobom. Zámerom legislatívnej zmeny, ktorá spočíva v zlúčení odsekov 1 a 2 je zároveň odstránenie pochybností pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej

sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa takto nastavenej úpravy nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b), a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e), pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba.

Na verejnom zasadnutí odsúdený zotrval na svojom návrhu a na jeho písomných dôvodoch, obhajca sa k jeho návrhu pripojil.

Prokurátor žiadal návrh zamietnuť, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy konania, poukázal na to, že novelou § 212 nedošlo k strate jeho účinnosti a táto novela teda sama o sebe nie je dôvodom na obnovu konania, poukázal tiež na rozhodovacu prax súdov v daných prípadoch.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b/ Skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Súd preskúmal návrh odsúdeného na obnovu konania, oboznámil sa s obsahom spisu sp. zn. 1T/46/2016 a dospel k záveru, že nie sú dané podmienky k tomu, aby bolo možné vyhovieť návrhu.

Účelom obnovy konania nie je posudzovať zákonnosť pôvodného rozhodnutia, ani správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, ale zistenie, či existujú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia a ktoré súčasne neboli súdu známe v čase rozhodovania a môžu samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi privediť iné rozhodnutie vo veci. Súd sa nezaobera posudzovaním vecnej správnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní, ani žiadosťou odsúdeného o prekvalifikovanie skutku, resp. o zmiernenie uloženého trestu.

Samotná zmena Trestného zákona, konkrétne § 212 vykonaná po nadobudnutí právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, zmena Trestného zákona vykonaná novelou účinnou od 1.8.2019 nemá povahu novej skutočnosti ani dôkazu a nemôže preto viesť k obnove trestného procesu podľa podmienok ustanovení o obnove konania.

Súd tiež poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj/44/2013, podľa ktorého podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu. Jediným prípadom, kedy zmena zákona môže byť dôvodom na obnovu konania je skutočnosť, že ústavný súd vyslovil nesúlad zákona s ústavou, čo sa však v danom prípade nestalo.

Vzhľadom na uvedené, keď súd nezistil nové skutočnosti v zmysle § 394 Tr. por, návrh odsúdeného na obnovu konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch dní pracovných dní od oznámenia cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne.